

A Csongrádmegyei Katolikus Papok Békebizottságának békegyűlése

A Csongrádmegyei Katolikus Papok Békebizottsága február 16-án délelőtt a Vörös Csillag-filmstúdióban nagyszerű békegyűlést tartott, amelyen 120-an vettek részt. A megjelentek megtekintették a mozi előcsarnokában megrendez-

ett Béke-kiállítás, majd „A béke-mozgalom időszerű problémái” című előadást hallgatták meg. Ezek után pedig az „Elítélt falu” és más, békétárgyú filmeket tekintették meg.

A kongresszusi verseny szervezése az élelmészeti iparban

A MEGYE ÜZEMEINEK dolgozói mind nagyobb számban kapcsolódnak a kongresszusi versenybe. A felajánlások megtételében pártunk szeretetén túl az a cél is vezérli a munkásokat és a műszakiakat, hogy ezzel elősegítsék a verseny teljesítését, kormányprogramunk végrehajtását. Különösen nagy jelentőségű a kongresszusi versenyben az anyagtakarékossági és a minőségi vállalások teljesítése. Megyénk területének egyik legjelentősebb iparága az élelmészeti ipar. Az itt folyó kongresszusi verseny sikere jelentősen emeli a dolgozók ellátásának a színvonalát.

Legtöbb élelmészeti ipari üzemünkben a verseny jelentőségéhez mérten készültek fel a kongresszusi versenyre.

Az üzemi bizottságok üb és összekapcsolva értékesen vitatták meg a verseny szervezési feladatokat. Ahol ez megtörtént — ott már eleve jól indult a verseny szervezése. Sajnos, a Szegedi Paprikafeldolgozóban és még egyházy hasonló üzemben nem tartottak ilyen értekezleteket és az illetékes szervek nem készültek jól fel a verseny szervezésére. Ennek ellenére a dolgozók kezdeményezése nem maradt el ezekben az üzemekben sem. Igen jelentős vállalásokat tettek ezeknek az üzemeknek a kommun-

A felajánlások megtételében azonban nem minden üzem jár élen.

Míg a Szegedi Szalámgigáiban, a Konzervgyárban, a baromfifeldolgozó üzemekben a dolgozók 85 százaléka már vállalták a kongresszus tiszteletére, addig főleg a malomiparban, a sertéstenyésztő vállalatoknál, a sütőipari vállalatok egy részénél, a célgazdaságokban a dolgozóknak még csak 50–60 százaléka tett vállaltat. Emellett alig akadott dolgozó, aki a rendkívül fontos energiatakarékosságra vállalt tett volna.

AZ ÜZEMI PÁRTSZERVEZÉSEK nagy segítséget adtak a kongresszusi verseny fellendüléséhez. Különösen tapasztalható volt ez a Szegedi Tiszamalmomban, a Szalámgigáiban és a Konzervgyárban. A népmunkások jó agitációs munkája mellett a szakszervezeti bizalmiak is igen szépen dolgoztak. Nemcsak szervezték a versenyt és agították sikeréért, hanem maguk is munkafelajánlással, a felajánlások példászerű teljesítésével jártak az élen.

Igen jól használják fel az élelmészeti ipar üzemében a szemléltető agitációt; a hangoshíradó műsorát is jól illesztik be a kongresszusi verseny lendületesebbé tételére.

A Paprikafeldolgozóban például a dolgozók hangoshíradón keresztül hívják ki egymást versenyre. Ugyanakkor a brigádok párosversenyét is hangoshíradó segítségével

vel ismertették. Emellett — sajnos — még számtalan üzemben hiányzik a jó szemléltető agitáció és főleg a faliújság jó szerkesztése.

AZ ÉLELMÉSZETI IPAR ÜZEMEINEK működő szakszervezeti szerveknek feltétlenül arra kell törekedniük — de elsősorban a párt és szakszervezeti bizalmiaknak és népmunkásoknak —, hogy a felajánlások megtétele után mozgósítsanak a felajánlások teljesítésére is. Számtalan üzem van az élelmészeti iparban, ahol kezdetben viszonylag jól indult az agitáció, azonban a felajánlások megtétele után leálltak az egyéni agitációval, mintha már nem is lenne arra szükség, hogy a megtett felajánlások teljesítsék is a dolgozók.

Jelentős eredményeket értek el az élelmészeti ipar üzemében a verseny különböző formáinak a szervezésében. Az egyéni vállalatokon kívül dícséretes az egyének és a brigádok közötti párosverseny. A Szegedi Hízaladában, a Szalámgigáiban egészséges, üzemenkénti párosverseny alakult ki. A sütőiparon belül pedig jó az üzemek közötti versenyszervezés. A párosversenyek azonban csak akkor lesznek sikeresek, ha a verseny eredményeit rendszeresen értékelik.

A vállalatok között igen jelentős mértékben szerepel a mezőgazdaság megsegítése.

LEGFONTOSABB FELADAT mind az élelmészeti, mind más iparágakban a vállalati felajánlások ismertetése a dolgozókkal. A Szegedi Konzervgyárban például nem ismertették a dolgozókkal elég alaposan az üzemi vállalat, s emiatt a dolgozók által tett vállalatok sem voltak mindig összhangban az üzemi vállalatokkal. Hiba az is, hogy legtöbb üzemben, mint például a malomipariakban, a sertéstenyésztőkben és a célgazdaságokban hiányzik a főállat-tenyésztők, főagronómusok, agrónómusok, illetve a főgépészek, főmolnárak vállalásai.

Az élelmészeti iparban lévő eredmények és hibák többé-kevésbé vonatkoznak a más iparági üzemben lévő versenyhelyezetre is.

Arra kell törekedniük mind a szakszervezeti területi bizottságoknak, mind a vállalati üzemi bizottságoknak, hogy a fenti hiányosságokat kiküszöböljék s ahol a vállalatok szervezésével lemaradtak, ott a népmunkások, szakszervezeti bizalmiak jó szemléltető agitációval serkentsék nagyobb lendületre a dolgozókat. Vonják be a műszakiakat, szakkádereket a versenybe. Mozgósítsanak a mennyiség és a minőség emelése mellett az anyag- és energiatakarékosságra s mindazokra a feladatokra, amelyek még fokozottabb mértékben segíthetik elő első negyedéves területek teljesítését s a kongresszusi verseny sikerét.

„A beadás törvény és teljesítése kötelessége minden dolgozó parasztnak”

Ifjú Szögi Antal, Szeged-Mihálytelek, Felszabadulás-utca 48. szám alatti lakos, ötholdas dolgozó paraszt apjával: idős Szögi Antallal társult és már teljesítették ezévi hízottsertés beadásukat. Apa és fia jól tudja:

az állammal szembeni kötelességeik teljesítése törvény — minden dolgozó paraszt becsületbeli ügye.

Az a véleménye Szögiéknak is: „Ha a dolgozó parasztok elvárják, hogy több és olcsóbb iparcikket kapjanak, több gép könnyítse a munkájukat, — mint ahogy ez is törvény —, akkor államunk is elvárja tőlünk, hogy megadjuk számára mindazt, ami illeti.”

Szögi Antalék természetesen a gyors hízottsertés beadás után megkapják a 300 kiló kukoricabeadási kedvezményt is. A rendelkezés úgy szól: a hízottsertés beadásra társult dolgozó parasztok is kedvezményben részesülnek a gyorsbeadás után. Helyesen állapította meg idős Szögi Antal, hogy jóval a határidő előtt beadott hízottsertés se zít a népjólét emelését. „Ez pedig

— állapította meg — nagyon fontos és érdekelt benne a dolgozó paraszt is.” A két Szögi ígérte azt is, hogy rövid

időn belül teljesítik ezévi vágómarhabeadási kötelezettségüket is.

A Szeged-mihályteleki ifjú Huszta István Szélpál Imre dolgozó parasztal beszélt meg, hogy még az első negyedévben közösen — összetársulva — eleget tesznek ezévi hízottsertés beadásuknak.

Az előbb és az első negyedévben gyorsan teljesített hízottsertés után ők is 300 kiló kukoricabeadási kedvezményben részesülnek.

A beadási sertést ifjú Huszta István hízalja és márciusban viszi a begyűjtőhelyre.

A két Szögi, Huszta István és Szélpál Imre is munkára készen várják a tavaszt. Becsületes, jó munkát akarnak végezni a földön, hogy a beadás teljesítése után jócskán jusson a szabadpiacra is. Mert igaz: a beadás mértéke nem a terméstől, hanem a földterülettől függ. Így tehát, aki jó munkával többet termel, jobban jár,

Üdvözet Szegedre

Egyek a törekvéseink, szívünk hasonlóképpen érez...

Írta: Natalja Dubjaga, a moszkvai „Trjohgornaja Manufaktura” textilkombinát üzemi bizottságának elnöke

Kétezer kilométer választja el a Szegedi Textilműveket a moszkvai „Trjohgornaja Manufaktura” textilkombináttól. Azonban láthatatlan, és mégis erős szálak: a barátság szálai kötik össze a két üzem dolgozóit éppúgy, mint a Szovjetunió minden dolgozóját a Magyar Népköztársaság dolgozóival.

Öt esztendővel ezelőtt, 1949 februárjában egy szovjet küldöttséggel a gyönyörű Magyarországon jártam. Azóta is elevenen élnek emlékezetemben azok a napok.

Mély benyomást tett ránk, szovjet vendégekre, az egyszerű magyar emberek meleg szívélyessége. Sohasem felejttem el azokat az örömteli üdvözlésekkel, mosollyal, testvéri csókokkal, virágokkal, őszinte szeretettel teli találkozásokat.

Különös szeretettel gondolok a magyar textilmunkásokra, akikkel nagyszerűen megértettük egymást, bár nem tudok magyarul. Nem is szavakon múlik ez. A dolgozó emberek mindig megtalálják a közös nyelvet, mert szívük hasonlóképpen érez, egyek a gondolataik és törekvéseik: békés és boldog életet teremteni minden dolgozó számára.

Nagy figyelemmel és érdeklődéssel kísérem az újságokból és folyóiratokból, hogyan építitek ti, drága barátaink, az új, szabad életet.

Különösen jólesik most üdvözölnöm a Szegedi Textilművek dolgozóit. Amikor Magyarországon jártam, ez a gyár még csak épült, ma pedig már működő, hatalmas üzem.

Magyar barátainkat biztosan érdekli, hogyan él és dolgozik a moszkvai „Trjohgornaja Manufaktura” textilkombinát sokezeres kollektívája. A szovjet textilipar előtt ma különösen felelősségteljes és megterhelő feladatok állanak. A közszükségleti cikkeket gyártó dolgozók egész hadseregével együtt minden erőnket latbavetjük, hogy megvalósíthassuk a kommunista párt és a szovjet kormány határozatait és minél több kiváló minőségű közszükségleti cikket adhassunk a szovjet népek. A „Trjohgorka” a Szovjetunió egyik legrégibb textilgyára. Dicsőséges forradalmi hagyományokra és munkasikerekre tekinthet vissza. Kollektívánk féltve őrzi a gyár éltető címét, s továbbra is meg akarja ezt tartani.

A „Trjohgornaja Manufaktura” kombinát jelentősen kibővítette gyártmányainak választékát. Dolgozóink nagy munkát végeztek, hogy bevezessék a műrostszövetek gyártását. Az ehhez szükséges kiegészítő berendezést már meg is kaptuk. Iparművészeink gondosan tanulmányozták a lakosság igényeit és ennek alapján új textiltípusokat készítenek.

Gyökeres átalakítás folyik a fonó- és szövőüzemben: új, korszerű gépi berendezéseket szerelnek fel, anélkül azonban, hogy a termelés szünetel-

ne. A szovjet állam az átalakításra csak az idén 12 millió rubelt fordít.

Minden ügy sikerét az emberek, a kollektíva egysége és öntudata dönti el.

Üzemünk dolgozóinak 96 százaléka részt vesz a szocialista munkaversenyben. A szakszervezeti üzemi bizottság tevékenyen irányítja a munkaversenyt, felkardolja az újtók által javasolt új versenyformákat.

Lehetséges, hogy hozzátok is eljutott, kedves magyar textilmunkás barátaim, kombinátunk legkiválóbb dolgozóinak a híre, olyanoké, mint Natalja Bukina, a fonóműhely helyettes művezetője, Marija Belavenceva, a festőműhely helyettes művezetője, Nyikolaj Rumjancev, a szövőüzem művezetőhelyettese és Vaszilij Balasov rakelező. Ezek az elvtársak tavaly áprilisban versenyt indítottak a termelési veszteségek csökkentéséért. Kezdeményezésüket kombinátunk sok brigádja átvette, s eddig 680 ezer rubelt takarítottak meg.

Dolgozóink között ezekben a napokban újabb lendületre kap a szocialista verseny. Kiegészítő felajánlásokat tettünk a Szovjetunió Legfelső Tanácsa választásának tiszteletére.

Magyar barátainkat bizonyára az is érdekli, hogyan gondoskodik a szovjet állam kombinátunk dolgozóiról.

A kisgyermekes anyák nyugodtan dolgoznak gépek mellett: gyermekeik nagyszerű ellátásban és gondozásban részesülnek a kombinát bölcsődéiben és óvodáiban. Egyik óvodánk a Fekete-tenger partján épült. Iskolásgyermekeink nyáron üttörtáborokban üdülnek. Valóságos kultúrházak nevezhetjük a napköziotthoni, ahol dolgozóink gyermekeit kifejlesztik adottságaikat és tehetségüket, érdekesen tölthetik szabadidejüket.

Ezeröttszáz férőhelyes színház, klub, kultúrház, rendelőintézet, sportpálya — mindez a mi fonóinknak, szövőinknek, kikészítőinknek épült. Külön kell beszélni az aggodalomokról is. Itt élnek teljes állami ellátáson azok a dolgozók, akik évtizedekig dolgoztak üzemünkben: nem kell félniük a „sötét” napoktól.

Végezetül még egyszer meleg baráti üdvözetemet küldöm barátainknak, akikkel 1949-ben megismerkedtem, és minden magyar textiltipari dolgozóknak. Sok sikert kívánok nekik munkájukban és életükben. Kívánom, hogy napról napra jobban fejlődjön az új Magyarországi népgazdasága és kultúrája, állandóan növekedjen a magyar nép jóléte és szüntelenül erősödjék a népi Magyarországi és a Szovjetunió barátsága.

Elfogadta a tanácsülés Szeged Város Tanácsának 1954. évi költségvetését

Tanácsülésre jöttek össze szerdán délután a Városi Tanács tagjai. Az ülést Dénes Leó elvtárs, a Tanács VB. elnöke nyitotta meg, majd, id. Komócsin Mihály elvtárs, a pénzügyi osztály vezetője beszámolt az 1953. évi zárszámadásról és az 1954. évi költségvetésről. A zárszámadás ismertetése után részleteiben ismertette Komócsin elvtárs a Tanács 1954. évi költségvetését, s hangsúlyozta; a költségvetésben betervezhető feladatok és a tervberuházásból megvalósítható feladatok között különbségek kell tennünk. A tervberuházások a tanács szervek létesítményeinek gyarapodását szolgálják, a költségvetés ezzel szemben a beruházásból létesített vagy létrehozott intézmények, vagyontárgyak üzemeltetését, fenntartását, megrongálódás esetén rendkívüli kijavítását, a felszerelési tárgyak pótlását teszi lehetővé. Hangsúlyozta, hogy eltérően az előző évek költségvetéséről, a tervezési munkákat az egyes szakosztályok és az intézmények vezetőinek kellett elvégezni, hiszen ők ismerik elsősorban a felmerülő szükségleteket.

Újítások, fokozott költőntaság, a parkok, ligetek gondozása

A Városi Tanács költségvetésének adatai azt mutatják, hogy a tervezet elkészítésénél pártunk határozatát, a kormányprogramot intézkedéseit tartották szem előtt. Míg 1953-ban 47 millió forint volt a tanács költségvetésének kerete, 1954-ben e keret 51 millió forinttal emelkedett. Több tízezer forintot fordítanak az állatszaporodást biztosító apaállatok elhelyezési, gondozási és takarmányozási költségére, az állategészségügyre, az állatorvosi rendelők ellátására. A helyi utak, hidak felújítására egy millió 950 ezer forintot irányoztak elő a múlt évi 915 ezer forinttal szemben. Felújítják a Cserzy Mihály-utca, a Hattyas-sor, a Kazinczy-utca, Apponyi-utca, Somogyi-utca útburkolatát, a Kocsuth Lajos-sugárút gyalogjáróját. Átépítik az újszegedi hídfejtől az Újszegedi Kender-Lenszöví Vállalatig vezető főforgalmi út vonalát 100 ezer forintot költséggel. Ugyanennyi összeget fordítanak a tiszai mellvéd-fal átépítésére is. Ez évben 80 ezer négyzetméter-

rejt nagyobb területet, számos, eddig nem takarított utcát vonnak be a takarítandó területbe — főleg külvárosi utcákat — amelynek kijelölésénél figyelembe veszik a lakosság kéréseit. A város tisztántartására előirányzott összeg több mint 500 forinttal nagyobb a múlt évinél. Különös figyelmet fordítanak ebben az évben a parkok kikapartott fájának pótlására. 220 ezer forinttal nagyobb összeg áll rendelkezésre a múlt évinél a parkok, ligetek gondosabb karbantartására.

Kijavítják, bővítik a felszerelést több szegedi iskolának

Kulturális területen felújítják a megrongálódott Szilléri-sugárúti óvoda homlokzatát, bővítik négy óvoda belső berendezését és felszerelését. Hasonlóan a Hévíz-utcai, a Fodor-telepi, a Csánádi-utcai, az Avar-utcai, a Juhász Gyula-utcai, a Katona-utcai, a Hóbi-utcai, a Madách-utcai, a Belső-utcai, a Petőfi Sándor-sugárúti és a Toldi-utcai napközi otthonos óvodákat. A zeneiskola ellátására majdnem száz ezer forinttal fordítanak többet ez évben. Az általános iskolák évi előirányzata 870 ezer forinttal több, mint 1953-ban. A keret nagysága lehetővé teszi, hogy több iskola megrongált épületeit és berendezéseit rendbehozzák. Felújítják a Dózsa György-utcai, a Dugonics-utcai, a Gutenberg-utcai, a Mérey-utcai, Madách-utcai, a Mihályteleki, a Szilléri-sugárúti, a Petőfi-telepi I., II., III., a Hattyas-telepi, a József-telepi, a Kettőshatári, a Ságvári-telepi, a Béke-telepi, a baktói, a Juhász Gyula-utcai, a Földműves-utcai, a Mátyás-téri és a móravárosi általános iskolákat. A napközi otthonos iskoláink száma ez évben hárommal szaporodott, amelyek ellátására 521 ezer forintot fordítanak. A nevelő-otthonok fenntartására 2 millió 705 forint áll rendelkezésre. A nevelő-otthonokban elhelyezett gyermekek ruházataira egyenként 1100 forintot fordítanak, majd 300 forinttal többet, mint a múlt évben. A Radnóti és a Tömörkény Gimnázium, a tanítóképző és a tanítónőképző, valamint a diákokon megrongálódott épületeit és felszerelését is felújítják.

Szociális célokra a múlt évi 15 millió forint helyett, ez évben

22 millió 500 ezer forint áll rendelkezésre. A tanács legnagyobb egészségügyi intézménye, a kórház, amelynek évi előirányzata közel 10 millió forint, szemben a múlt évi 4 millió 250 ezer forinttal. A múlt év honvédi kórház is a tanács kezelésébe került, amelynek üzemeltetése már a folyó évi költségvetésben szerepel. Lehetővé vált a kórházi osztályok kibővítése, az ágyak számának felemelése és eddig kórházakban nem létező új osztályok szervezése. A kórházi ágyak száma 297-ről 605-re fog emelkedni. Az évi rendes üzemeltetési költség felül a megrongálódott épületek és felszerelési tárgyak kijavítására 151 ezer forintot fordítanak. Lehetőség nyílik új műszerek és felszerelési tárgyak beszerzésére is 140 ezer forint értékben.

A költségvetésben a két gondozó intézet működéséhez szükséges kiadások bőven fedezve vannak. Növelik az üzemorvosi szolgálat és a körzeti orvosellátás évi előirányzatát. A dolgozók jobb egészségügyi ellátását biztosítja a 120 ezer forintos költséggel felállított ójszakai, központi orvosi ügyeleti szolgálat.

A bölcsődék közel 500 ezer forinttal nagyobb összeget kapnak ellátásukra. Növekedik a bölcsődék férőhelyének száma, ez évben három területi idénybölcsőde fog működni a mezőgazdasági dolgozók által lakott területen és a mihályteleki idénybölcsőde pedig már új intézmény. A szociális otthonra 1 millió 500 ezer forintot fordítanak és több mint egy millió forint az előirányzat azoknak a munkaképtelen, idős dolgozók szociális támogatására, akik a szociális otthonban nem helyezkedhetnek el. Ugyancsak segítik több sokgyermekes anya gyermekét ruhával, cipővel.

Szeged Város Tanácsának 1954. évi költségvetése vitájához a tanács tagok közül sokan szótaltak hozzá — Thöbessz Antalné, Szilágyi András, Szeghy Endre, Bárdos Miklós, Galló László, Makra Mihály, Gyólai István, Katona Antal, Csúri Mihály, és több értékes javaslatot fordultak a költségvetéssel kapcsolatban a végrehajtó bizottsághoz. A vita után a költségvetést egyhangúlag elfogadták.